פרק ד' משנה ז'

א] בדין גדל ברשות הקדש עי' לעיל מ"ו, ועי"ש בדין גידול או הפקיר קודם שהקידש.

ב] הקדיש עומרים וכו' חייב הינו בשכחה דפאה ולקט לא משכח"ל עי' משנ"ר ופר"ח אבל עי' פר"ח שמשכח"ל פאה באופן שלא הפריש במחובר.

ג] 'קצירת הקדש פוטר' ואין בה חיוב פאה ומשמע שפטור גם משכחה אפי' שכחת עומרים ועי' ר"ש ורמב"ם שזהו כרבנן דמשנה ו', אבל רעק"א כ' לדון שכאן שפדאו אחר שעשה הקדש עמורים פטור גם לר"י דעשיית עומרים זהו שעת חיובה והוי כעין מירוח דמירוח הקדש פוטר וקצירת הקדש פוטר מפאה, ה"נ עשיית עומרים הוי שעת חיוב דשכחה ואם היה אז דהקדש או גוי פטור וצע"ג עי' תפארת ישראל בועז וכן באור גדול וד' רעק"א צ"ע.

ד] בדין הקדש שקצר חצי' וקצר הוא חצי' אם חייב על חצי' השני עי' לעיל משנה ו'.